

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 07 0 U 023297 25 Uvp
Sarajevo, 17.12.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednice vijeća, Vuković Josipa i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Kazić Edine, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Društvo za pružanje usluga poslovnog savjetovanja „Poslovno savjetovanje,, d.o.o. Prozor-Rama, protiv akta broj: 03-12-2-1596/20 I.S (OP) od 08.05.2023. godine, tuženog Federalnog ministarstva finansija Sarajevo, u upravnoj stvari povrata pogrešno više uplaćenih javnih prihoda, odlučujući o zahtjevu tužitelja, za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 023297 23 U od 05.08.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 17.12.2025. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 023297 23 U od 05.08.2025. godine, odbijena je tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je kao neosnovana odbijena njegova žalba izjavljena protiv rješenja Porezne uprave-Kantonalnog poreznog ureda Mostar, Porezna ispostava Prozor-Rama, broj: 13-7/6-12-6-3492-1/20 B.B. od 16.11.2020. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja „Poslovno savjetovanje“ d.o.o. Prozor za povrat pogrešno/više uplaćenih javnih prihoda u iznosu od 2.165,64 KM, kao neosnovan.

Podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke, tužitelj pobija navedenu presudu prvostepenog suda zbog povrede federalnog zakona ili drugog federalnog propisa, kao i zbog povrede pravila federalnog zakona o postupku. U obrazloženju zahtjeva navodi: da status privrednog društva koje se bavi rehabilitacijom i zapošljavanjem osoba sa invaliditetom isključivo utvrđuje nadležni organ prema odredbama Zakona o profesionalnoj rehabilitaciji, osposobljavanju i zapošljavanju osoba sa invaliditetom; da je u konkretnom slučaju taj status tužitelju utvrđen od strane Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, rješenjem broj: 06-35/20-1-17 od 18.01.2017. godine, u kojem je navedeno da Društvo za pružanje usluga poslovnog savjetovanja „Poslovno savjetovanje“ d.o.o. Prozor-tužitelj, ispunjava zakonske uslove iz člana 21. Zakona o profesionalnoj rehabilitaciji, osposobljavanju i zapošljavanju lica s invaliditetom za početak rada kao privredno društvo za zapošljavanje lica sa invaliditetom; da nije bilo mjesta pozivanju tuženog na upis tužitelja u registar privrednih društava u smislu ostvarivanja prava utvrđenih Zakonom o profesionalnoj rehabilitaciji, osposobljavanju i zapošljavanju osoba sa invaliditetom; da je neprihvatljivo pravno stajalište tuženog organa iz obrazloženja osporenog rješenja zasnovano na primjeni odredbi Zakona o porezu na dobit i odredbi Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dobit, koje se odnose na oslobađanje od plaćanja poreza, a iz razloga što Zakon o porezu na dobit je

opći propis; da su nadležni porezni organi bili u obavezi postupati u skladu sa odredbama člana 48. i 49. Zakona o profesionalnoj rehabilitaciji, osposobljavanju i zapošljavanju lica sa invaliditetom, kao *lex specialis* propisom, koje odredbe taksativno propisuju oslobađanje privrednog društva za zapošljavanje lica sa invaliditetom od plaćanja, između ostalog poreza na dobit, doprinosa za vodoprivredu i poreza za zaštitu od prirodnih i drugih nepogoda; da tuženi i prvostepeni kantonalni sud na identičan pogrešan način primjenjuju odredbe Zakona o vodama i Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća, koji su također opći akti. Iz navedenih razloga predlaže da se zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži, pobijana presuda preinači ili ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da sud isti kao neosnovan odbije.

Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa predmeta proizlazi da je rješenjem Porezne uprave Federacije BiH, Kantonalni porezni ured Mostar, Porezna ispostava Prozor-Rama od 16.11.2020. godine, odbijen zahtjev tužitelja za povrat pogrešno-više uplaćenih javnih prihoda po osnovu poreza na dobit, opće vodne naknade i posebnog poreza za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća za 2017., 2018., 2019., i 2020. godinu u ukupnom iznosu od 2.165,64 KM. Ovo iz razloga što prema odredbi člana 4. Zakona o porezu na dobit i odredbi člana 7. Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dobit tužitelj, kao porezni obveznik, se ne može svrstati u kategoriju pravnih osoba koje ne podliježu obavezi plaćanja poreza na dobit, jer prema postojećoj registraciji obavlja profitnu djelatnost, dok u odnosu na obavezu plaćanja opće vodne naknade i posebnog poreza za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća u skladu sa odredbama Zakona o vodama i Pravilnika o načinu obračunavanja i plaćanja, te kontroli izmirenja opće vodne naknade, kao i odredbama Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća i Uputstvu o načinu obračuna i uplati posebnog poreza za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća za tužitelja nije predviđena mogućnost od oslobađanja od plaćanja opće vodne naknade i posebnog poreza za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća. Rješavajući po žalbi tužitelja izjavljenoj na rješenje od 16.11.2020. godine, osporenim rješenjem od 08.05.2023. godine (donesenim u ponovnom postupku u izvršenju presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 019739 21 U od 12.04.2023. godine) tuženi je odbio istu, da bi nakon toga tužitelj tužbom pokrenuo upravni spor kod Kantonalnog suda u Mostaru, koji je podnesenu tužbu protiv osporenog rješenja tuženog odbio kao neosnovanu. Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud poprimio utvrđenim da su organi uprave pravilno postupili kada su odbili tužitelja sa zahtjevom za povrat pogrešno/više uplaćenih javnih prihoda u iznosu od 2.165,64 KM, kao neosnovanim.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, odredbom člana 48. stav 1. tačka 1. Zakonom o profesionalnoj rehabilitaciji, osposobljavanju i zapošljavanju osoba sa invaliditetom („Službene novine Federacije Bosne i

Hercegovine“, broj: 09/10), propisano je da pravno i drugo lice koje zapošljava lice sa invaliditetom (poslodavac) ima pravo na poreske i carinske olakšice utvrđene poreskim i carinskim propisima.

Odredbom člana 49. stav 1. istog Zakona, propisano je da je privredno društvo za zapošljavanje lica sa invaliditetom i zaštitna radionica, u skladu sa članom 48. ovog zakona, oslobođeno od plaćanja, između ostalog poreza na dobit, doprinosa za vodoprivredu i poreza za zaštitu od prirodnih i drugih nepogoda tačka, dok je stavom 3. istog člana propisano da se oslobađanja i beneficije utvrđene ovim članom bliže uređuju zakonima i drugim propisima, kojim se regulišu te oblasti.

Polazeći od naprijed citiranih odredaba Zakona o profesionalnoj rehabilitaciji, osposobljavanju i zapošljavanju osoba sa invaliditetom, koje ukazuju na primjenu poreskih propisa kod utvrđenja poreskih olakšica privrednog društva koje zapošljava lica sa invaliditetom, a pri tome imajući u vidu da na osnovu rješenja Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, broj: 06-35/20-1/17 od 18.01.2017. godine tužitelj ima status društva za zapošljavanje lica sa invaliditetom, suprotno navodima iz zahtjeva za vanredno preispitivanje proizilazi da su pravilno postupili porezni organi, kada su prvostepenim rješenjem odbili zahtjev tužitelja za povrat pogrešno/više uplaćenih javnih prihoda i to poreza na dobiti, opće vodne naknade i posebnog poreza za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća u iznosu od 2.165,64 KM, kao neosnovan, odnosno osporenim rješenjem žalbu tužitelja, a pravilno je postupio i prvostepeni sud kada je odbio tužbu tužitelja, primjenom odredaba člana 4. stav 1. tačka a, b, i c Zakona o porezu na dobit, odredaba člana 169. Zakona o vodama i odredaba člana 180. Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća.

Ovo iz razloga što prema odredbama člana 4. stav 1. tačka a, b, i c Zakona o porezu na dobit („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 15/16) tužitelj se ne može svrstati u pravna lica koja ne podliježu obavezi plaćanja poreza na dobit, jer prema postojećoj registraciji društva tužitelj obavlja profitabilnu-tržišnu djelatnost, a suprotno tome prema stanju spisa predmeta nije dokazao, odnosno nije dokazao da kao društvo registrovano u skladu sa posebnim propisima obavlja samo neprofitabilnu djelatnost (stav 1, tačka c) ovog člana na osnovu koje ostvaruje prihode po osnovu: prihoda iz budžeta ili javnih fondova države, Federacije, kantona i jedinica lokalne samouprave; prihode na osnovu sponzorstva ili donacija u novcu ili naturi, članarina, naknada kao i prihode od prodaje ili prijenosa dobara, osim dobara koja se koriste ili su se koristila za obavljanje djelatnosti na tržišnoj osnovi, u kom slučaju bi u skladu sa odredbom člana 4. stav 1. tačka c Zakona o porezu na dohodak bio oslobođen od plaćanja poreza na dobit.

Nadalje, kako je prema odredbi člana 169. stav 1. Zakona o vodama („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 70/2006) propisano da su obveznici plaćanja opće vodne naknade fizička i pravna lica registrovana za obavljanje djelatnosti, koju prema stavu 2. ove odredbe su obveznici iz stava 1. istog člana dužni plaćati u visini od 0,5% od osnovice koju čini neto plaća zaposlenika u radnom odnosu (na neodređeno i na određeno vrijeme i naknada isplaćena po osnovu ugovora o djelu), koja prema stavu 3. ovog člana se obračunava i uplaćuje istovremeno sa isplatom plaća, odnosno utvrđene naknade po ugovoru, suprotno navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje, pravilno su postupili porezni organi kada su u skladu sa citiranom odredbom Zakona o vodama utvrdili da je tužitelj obavezan na plaćanje opće vodne naknade, koju je redovno plaćao, a iz razloga jer se ne radi o doprinosu za vodoprivredu u kom slučaju bi kao pravno lice koje zapošljava lica sa invaliditetom i koje

obavlja neprofitabilnu djelatnost, u skladu sa odredbom člana 48. i 49. Zakona o profesionalnoj rehabilitaciji, osposobljavanju i zapošljavanju osoba sa invaliditetom i poreskim propisima, imao pravo na oslobođen plaćanja doprinosa za vodoprivredu, već se radi o općoj vodnoj naknadi koju u skladu sa citiranom odredbom Zakona o vodama plaćaju prava i fizička lica registrovana za obavljanje djelatnosti bez obzira da li se radi o profitabilnoj ili neprofitabilnoj djelatnosti, u kom pravcu zakon ne pravi razliku.

Isto tako, imajući u vidu da se radi o privrednom društvu, suprotno navodima iz zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, pravilno su porezni organi postupili kada su u skladu sa odredbom člana 180. stav 1. Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća, kojom je propisano da su sva privredna društva i građani koji obavljaju samostalnu djelatnost dužni plaćati poseban porez za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća u visini od 0,5% od osnovice koju čine isplaćene neto plaće zaposlenika u radnom odnosu i svih lica angažovanih po ugovoru o vršenju privremenih i povremenih poslova i po ugovoru o djelu, zaključili da je tužitelj obavezan da plaća poseban porez za zaštitu od prirodnih i drugih nesreća, a obzirom na izričitu zakonsku odredbu.

Naime, tačno je da je odredbama člana 49. stav 1. Zakona o profesionalnoj rehabilitaciji, osposobljavanju i zapošljavanju osoba sa invaliditetom, na čijoj primjeni tužitelj insistira, propisano da su privredna društva za zapošljavanje lica sa invaliditetom i zaštitna radionica, u skladu sa članom 48. ovog Zakona, oslobođena plaćanja, pored ostalog, poreza na dobit i poreza za zaštitu od prirodnih i drugih nepogoda, ali je obzirom na stav 3. istog člana, kojim je propisano da se oslobađanja i beneficije utvrđene ovim članom bliže uređuju zakonima i drugim propisima, kojim se regulišu te oblasti, evidentno da zakoni koji regulišu predmetne oblasti (Zakon o porezu na dobit i Zakona o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća) nisu uredili poresko oslobađanje ovih privrednih društava usljed čega je nastala konkretna situacija u kojoj su i prvostepeni organ i tužni rješavali na osnovu važećih zakonskih odredbi, po kojim su dužni postupati, čime je i osporeno i prvostepeno rješenje pravilno i zakonito, a time ni pravilnost pobijane presude nije dovedena u pitanje.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Kazić Edina, s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.